

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

ŠAJĀ NUMURĀ:

REDAKTORA SLEJA - 1
 RUDENS IR KLĀT - 1
 ATSKATOTIES ATPAKĀJ - 2
 SARUNU KONCERTS.
 ČAKLAIS. CITS - 2
 PRIEKŠ UN LEPNUMS - 2
 KO MŪSU KOMANDA DARĪJA VASARĀ - 2, 3, 4
 KOMPETENČU IZGLĪTĪBA - 4
 MISTERS X - 5
 IEDVESMOJOŠĀ INTERVIJA AR JANU BORISOVU - 6

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj!

Šī mēneša raksts "SOLUTIONS" avīzē man ir īpaši nozīmīgs, jo saprotu, ka man aizsācies pēdējais mācību gads mūsu skolā. Pēc gada, kad mācišos jau kaut kur citur, manā vietā stāsies kāds jauns, entuziasma pilns jauniešs, tāpēc šogad mūsu izdotie numuri man būs īpaši tuvi un mīļi. Ja mēs runājam par skolu, tad ir jau pagājis vairāk kā mēnesis kopš jaunā mācību gada sākuma. Šis mācību gads, manuprāt, būs īpaši sapringts mums visiem, jo neviens no mums nespēj paredzēt to, kas notiks ar mācībām Latvijā. Vai tupināsim mācīties skolā kā līdz šim, vai tomēr attālināti? Kas to lai zin. Es piņemu, ka mēs visi šobrīd domājam par to, kāds variants mums katram šķiet labākais. Bet par visu svarīgāk šobrīd ir domāt katram par savu veselību

un būt atbildīgiem par ierobežojumiem, kuri mums ir jāievēro. Lai visiem šis gads ir patikamu pārsteigumu pilns un tiekamies nākamajā "SOLUTIONS" avīzes numurā!

Elīna Putniņa

RUDENS IR KLĀT!

Rudens ir klāt! Un nu jau par to vairs neliicina tikai datums kalendārā, bet arī tumšie rīti un vakari, vēsais gaiss un pavisam noteikti arī krāsainās rudens lapas! Arī jaunais mācību gads jau straujiem soļiem iet uz priekšu – mācāties, pildām uzdoto, piedalāties dažādos pasākumos un skolas aktivitātēs. Rudens ir pārmaiņu laiks, to mēs redzam dabā, taču pārmaiņas notiek ne tikai dabā, bet arī mūsu skolā, es ticu, ka tās notiek arī mūsu katra dzīvēs. Šis mācību gads atnācis ar daudzām pārmaiņām mūsu skolas ikdienā. Mācāties pierast pie jaunajiem stundu laikiem, vairākas klases iepazīstas ar jauno kompetenču izglītību un, protams, šis gads ir īpašs arī mūsu skolas jaunākajiem un vecākajiem skolēniem. Pavisam noteikti vienas no šī gada lielākajām pārmaiņām ir skolas fasādes remonts, kurš neatstāj vienaldzīgu nevienu garābraucēju un priecē ikvienu - gan skolotājus, gan skolēnus, gan mūsu pilsētņiekus. Patiesi ceru, ka šis rudens atnesīs arī skaistas pārmaiņas tavā dzīvē!

Iespējams nepieciešams apņemties kaut ko jaunu, izvērtēt prioritātes, pārstat bīties no nezināmā un spert mazus vai lielus soļus preti savam sapnim! Mūsu skolā tiek piedāvātas daudz un dažādas nodarbības, kurās papildus mācīties un iegūt jaunas prasmes, tāpēc, ja vēlies apgūt kaut ko jaunu, noteikti piesakies! Lai šis rudens ir produktīvs un pozitīvu pārmaiņu bagāts tev, avīzes lasītāj!

Marta Roga

ATSKATOTIES ATPAKAĻ,

Atskatoties atpakaļ, kad bija vasara, karantīna jau bija kļuvusi par pierastu lietu, un bailēs saslimt jau bija izzudušas.

Šī gada vasarā es izvēlējos kārtīgi atpūsties un izbaudīt laiku kopā ar draugiem, jo tā bija pēdējā vasara pirms skolas beigšanas, un es sapratu, ka nākamgad man varbūt pat nebūs tādas iespējas. Es tiešām daudz laika, gandrīz katru vakaru, pavadīju kopā ar maniem draugiem. Kad varēja šķērsot robežu, mēs bieži braucām uz Lietuvu, kā arī neskaitāmas reizes peldējāmies Gramzdas karjerās. Vakaros pie karstas tējas filozofējām par daudz dažādām tēmām. Dienas laikā es parasti darīju mājas darbus un attīstīju savus hobijus, kā šūšanu un zīmēšanu, reizēm pat sanāca palasīt kādu grāmatu.

Man prieks, ka, kaut arī bija karantīna, man izdevās pavadīt laiku arī ārpus mājas, un es ļoti ceru, ka arī jums ir palikušas labas atmiņas par šo silto vasaru! Veiksmīgu jauno mācību gadu!

Elizabete Lendele

SARUNU KONCERTS. ČAKLAIS. CITS

Ar latviešu dzejnieka Māra Čaklā astoņdesmit gadu jubileju, aktrise Karīna Tatarinova un mūziķis Roberts Dinters ir sagatavojuši literāri muzikālu programmu SARUNU KONCERTS. ČAKLAIS. CITS. Kultūrizglītības programmas „Latvijas skolas somas” ietveros arī Priekules vidusskolā šis pasākums tika pasniegts. Pirmās dziesmas sākumā bija uzreiz iespējams sajūst, ka šis nav parasts koncerts. Tā bija Māra Čaklā un Imanta Kalniņa ne tik plaši pazīstama dziesma ”Akāciju palags”.

„Balts ir akāciju palags
Vai tu gribi tajā gulēt?
Vai tu negribi, vai gribi
Būs tev akāciju palags.”

Dziesma ir par nāvi, no kuras mēs nespējam aizbēgt, lai arī cik ļoti mēs to gribētu vai negribētu. Pēc katra priekšnesuma tika lasītas atmiņas par Māra Čaklā dzīvi. Roberta Dintera basģitāras tembri radīja tādu atmosfēru, it kā skatītājs būtu viens pats ar mūziku. Sarunu koncerta laikā tika izpildītas arī plašāk pazīstamas dziesmas ar dzejnieka vārdiem, piemēram, ”Dzeguzes balss”, ”Aprīļa pilieni” un ”Alvas zaldātiņi”. Karīna Tatarinova savu dziedājumu brīžiem papildināja ar balss maiņas efektiem, kas katrai dziesmai spēja radīt īpašu atmosfēru. SARUNU KONCERTS. ČAKLAIS. CITS spēja pastāstīt jauniešiem par Māri Čaklo, viņa daiļradi un mantojumu Latvijas tautai. Ceru, ka arī nākotnē vairāk izglītojošos pasākumos tiks izmantotas mūsdienu tehnoloģijas, lai pievērstu lielāku uzmanību un radītu atmosfēru.

Ieva Bērziņa

PRIEKŠ UN LEPNUMS!

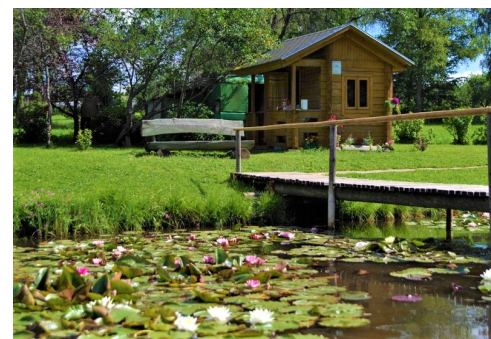
Sveicam mūsu skolas 12. klases skolēnu Ēriku Bakunu kā Latvijas Republikas jauniešu čempionu novusā! Liels paldies Arturam Zilītim.

“SOLUTIONS” komanda ;))

KO MŪSU KOMANDA DARĪJA VASARĀ?

Mana vasara pagāja diezgan labi. Protams, šī vasara bija citādāka nekā citas, jo pašlaik apkārt plosās COVID-19. Ļoti liels pluss vasarai bija tas, ka tā nebija ļoti lietaina un auksta kā citus gadus ir bijis. Bet sēnes bija ļoti daudz. Pārsvārā ar ģimeni lasījām gailenes, bet pa kādai mellei un baravikai arī patrāpījās. Es pavisam godīgi varu teikt, ka bija sēņu gads. Vasarā es mazliet apceļoju Latviju. Apskatīju Vecpiebalgu, kas vasarā ir ļoti skaista ar savām ūdensrozēm un Alauksta ezeru, kas ir ļoti liels ezers Vidzemē un pie kā arī atrodas diezgan skaista estrāde. Tajā dienā pie ezera tikai bija diezgan vējains. Vecpiebalgā arī ir ļoti skaisti pilsētas dīķi ar pāris saliņām un strūklakām. Ja kādreiz esat Vidzemē, ļoti silti iesaku aizbraukt un apskatīt Vecpiebalgu.

Gustavs Einis

Lai arī ir pienācis rudens, vasara palikusi atmiņā ar labām sajūtām un emocijām. Daudz ko redzēju, dzirdēju un darīju. Biju kāzās, kur redzēju, kā divi mīloši cilvēki sola savu dzīvi viens otram uz mūžu. Tā bija patiešām pasakaina diena, kad mazā ģimenes lokā, mēs sajūtām jaunas ģimenes laimi un prieku. Bet tā nebija vienīgā reize, kad es sajutu ģimenes tuvību pandēmijas laikā. Es un mana mamma bijām uz ģimenes salidojumu Aucē, satikām sen neredzēt

Ar jauniem radiem no Vācijas nedaudz apceļojām Kurzemi – aizbraucām uz Lielbātas avotu, Volzbahu, Joda dambi, Dēseles dzirnavām. Šajā vasarā ne tikai Latviju apceļoju, bet arī biju Lietuvā, jo mans tētis piedalījās “Rally Žemaitijos”, kur ieguva 3. vietu savā grupā. Arī augustā tētis piedalījās “Rally Liepāja” posmā, diemžēl nefinišēja, bet ar to diena nebeidzās, jo vakarā bija neliela pasēdēšana. Tajā vakarā es sapratu, cik nozīmīgs un svarīgs ir atbalsts, kas nāk no pašiem tuvākajiem. Vasaras pēdējā mēnesī es strādāju par laboranti “Durbes graudā”, kur es pieņemu ievestās graudu kravas un taisiju analīzes. Vasara beidzās ar klases vakaru, kurā mana klase (mīļā 12. klase) bija uztaisījusi dzimšanas dienas ballīti divām klases vasaras jubilārēm. Tik drēgnā laikā man tik ļoti pietrūkst vasaras un saulainā laika, tomēr jācer uz to labāko un jaunām atmiņām nākamajā vasarā.

Anda Brauna

Šī gada vasara bija viena no manām vismīļākajām vasarām. Karantīna noteikti netraucēja šo saulaino un silto vasaru, lai to kārtīgi izbaudītu un atpūstos. Jūnijs un jūlijs bija noteikti bija visinteresantākie vasaras mēneši, jo ieguva jaunus draugus no Lietuvas, bieži braucām ar draudzenēm viņus apciemot, kopīgi pavadījām laiku, arī atīstījām savas angļu valodas un komunikācijas spējas. Lielāko daļu vasaras pavadīju kopā ar savām tuvākajām draudzenēm, mēs devāmies vairākkārt peldēties gan uz Gramzdas karjerām, gan uz Liepājas pludmali, sauļojāmies un izbaudījām silto sauli. Daudzus jūnija vakarus pavadījām vienkārši sagaidot skaisto saulrietu, klausoties mūziku un sarunājoties. Jāņos salasījām milzīgu pušķi ar rudzupuķēm un uzpinām sev krāšņus vainagus. Visspilgtāk atmiņā ir palicis brau-

ciens ar draudzenēm uz Klaipēdu, kur iepirkāmies un devāmies uz parku, pārbaudījām savas fiziskās spējas gaisa trasēs un sadraudzējāmies ar jauniem cilvēkiem. Augusta sākumā strādāju un jau sāku sevi noskaņot skolai. Šovasar neceļoju daudz, taču šī vasara bija īpaša ar to, ka nebija dienas, kad sēdēju mājās un neko nedarīju, vienmēr ar draudzenēm atradām interesantas nodarbes. Galvenais nav tas, ko dara, bet laba kompānija un labs garstāvoklis.

Ērika A.

Ar ko man asociējas vasara? Vasara ir tas gadalaiks, kurš paskrien ātri garām kā vējš. Nemani, ka paiet diena pēc dienas, nedēļa pēc nedēļas, mēnesis pēc mēneša. Manuprāt,

vasara ikkatram cilvēkam asociējas ar sauli, jūru, saldējumu, ziediem, pikniku u.c. Lielākajai daļai cilvēku mīļākais gadalaiks ir vasara, bet es tomēr neesmu tik liela karstuma mīļotāja kā citi. Bet skolēni ir visvairāk sajūsmā par vasaru, jo tā ir atpūta no skolas dzīves. Pēc manām domām, ikkatram skolēnam ir vismaz viens mērķis, ko viņš vēlas izdarīt pa vasaru. Par sevi runājot, šī vasara man bija pārpildīta ar darbiem. Viens no maniem vasaras mērķiem bija atrast darbu un strādāt, lai nopelnītu naudu priekš autovadītāju tiesībām, jo tas ir dārgs prieks. Manuprāt, nav labākas sajūtas, kā apzinoties, ka pats ar saviem spēkiem esi visu paveicis. Es strādāju otro reizi pēc kārtas pa vasaru, un varu teikt to, ka neviens darbs nav viegls. Skatoties, liekas viegli, bet, kad sāk pats darīt, pie sevis nodomā, kā cilvēks tik daudzus gadus var nostrādāt, darot šādu darbu. Esmu sapratusi to, ka ir jāizmanto viss, ko dzīve piedāvā, un ka ir jāmacās ļoti daudz. Teikšu tā, ka pirms vasaras es nekad nebiju pieskatījusi mazu bērnu. Ikkatram pienāk pirmā reize. Priekš manis tas bija liels izaicinājums, jo bērns ir ļoti liela atbildība. Es zināju, ka mazi bērni ir ļoti enerģiski un aktīvi, bet nebiju gaidījusi, ka tik ļoti. Darbojoties ar bērniem, ir jābūt ļoti radošam, jo vienu brīdi bērns vēlas darīt to, bet pēc brīža vēlas darīt kaut ko citu.

Man patīk ļoti bērni, tāpēc man tas nesagādāja tik lielas grūtības. Bērns aizpilda ikdienas tukšumus, bērns liek smaidīt ik mirkli. Tas, ar ko es saskāros un noteikti arī mammas, ir bardaks. Kā saka: „Bērns bez bardaka neiespējami.” Vasaras vislabākais notikums, kurš man paliks ilgi atmiņā, bija mana tēta 60 gadu jubileja. Mēs ģimenē dzimšanas dienas nesvinam tik ļoti, bet šoreiz bija izņēmums, jo cilvēkam 60 gadi ir tikai vienu reizi mūžā. Vasara vienmēr ir bijusi pārpildīta ar svētkiem-dzimšanas dienas, vārda dienas, Līgo, Jāņi u.c. Noteikti žēl, ka šovasar nenotika koncerti un festivāli, bet vairāk laika varēja veltīt ģimenei, draugiem un sev. Mana mamma jau kādu laiku vēlējas siltumnīcu, lai varētu audzēt tomātus, un šī vēlme tika piepildīta pa vasaru. Manas mammas draudzenes vīrs būvēja siltumnīcu, un es palīdzēju tās tapšanā arī. Jau kopš bērnības man ir ļoti patīcis skrūvēt skrūves ārā no dažādām lietām, piemēram, no radio. Tāpēc ar vislielāko prieku palīdzu šāda veida darbos. Kā arī vasarā neiztikt bez lauku darbiem-ogas jālasa, dārzs jāravē, zāle jāpļauj, malka jāsgādā ziemai u.c. Kā arī apmeklēju zooloģisko dārzu „Cīrulīši” un Embūtes dabas parku. Vasara ir viens no gadalaikiem, kurā gribas, lai laiks, ja ne apstājas, tad rit mazliet lēnāk. Bet no visiem gadalaikiem vasara aizrit visātrāk. Ikkatrs cilvēks vasarai veido savu stāstu, savu sākumu un savu noslēgumu. Ja šī gada vasara šķiet labāka par iepriekšējā gada vasaru, tad pavisam noteikti vasaras dienas ir pavadītas, veicot lietderīgus darbus un satiekot lieliskus cilvēkus. Mums vasara paliek ilgi atmiņā, jo vasara ir pārpildīta ar prieku, piedzīvojumiem, svētkiem un darbiem. Mēs veidojam savai vasarai stāstu un uzrakstām to.

Linda Jaškus

KOMPETENŠU IZGLĪTĪBA

No šī gada septembra ne tikai Priekules vidusskolā, bet arī lielākajā daļā Latvijas skolu 1., 4., 7. un 10. klasei ir sācies īpašs gads. Pirmais gads, kad tiek ieviesta tā sauktā “kompetenču izglītība”. Kopš šī gada pilnveidoto mācību saturu un pieeju sāk pakāpeniski ieviest pamatizglītībā un vidusskolā, šīs klases turpmākos 3 gadus mācīsies pēc jauniem standartiem un mācīšanas metodēm.

Kā teikts “SKOLA 2030” mājaslapā: “Pilnveidotā mācību satura un pieejas mērķis ir lietpratīgs skolēns, kurš grib un spēj mācīties visu mūžu, prot risināt reālas dzīves izaicinājumus, radīt inovācijas, attīstīt dažādas personības īpašības, kas palīdz veidoties par laimīgu un atbildīgu personību.” Vēl tiek apgalvots: “Lietpratība jeb kompetence ir indivīda spēja kompleksi lietot zināšanas, prasmes un paust attieksmes, risinot problēmas mainīgās reālās dzīves situācijās. Tā ir spēja adekvāti lietot mācīšanās rezultātu noteiktā kontekstā (izglītības, darba, personiskā vai sabiedriski politiskā). Lietpratība jeb kompetence ir kompleksa – tā ietver zināšanas, prasmes un ieradumus, kas saistīti ar motivāciju un gribu. Tādēļ viens no būtiskiem uzdevumiem, pārskatot mācību saturu, ir mazināt sadrumstalotību un fragmentarismu, kā arī pasīvu, no reālās dzīves situācijām atrautu zināšanu apguvi, izolētu prasmju attīstību.” Valsts pārbaudes darbi (eksāmeni) 9. un 12. klasēm (tagadējām 7. un 10. klasēm) būs 2022./2023. mācību gada pavasarī. Lai iegūtu vidējo izglītību būs jākārtos valsts pārbaudes darbi latviešu valodā (vismaz optimālajā līmenī), svešvalodā – angļu, vācu vai franču (vismaz optimālajā līmenī), matemātikā (vismaz optimālajā līmenī), divos no padziļinātajiem kursiem* (augstākajā līmenī). Par programmu “SKOLA 2030” tiek stāstīts: “Lai sasniegtu mērķi – nodrošināt katram skolēnam mūsdienīgas lietpratības izglītību, būtiski ir līdz ar saturu pilnveidot arī pieeju mācībām, nostiprinot uzsvāru pārbindi no gatavu zināšanu nodošanas uz mācīšanās vadišanu, kur skolēni mācās iedziļinoties, jo skolotājs: izvirza skolēniem skaidrus un jēgpilnus sasniedzamos rezultātus; mācību procesā piedāvā daudzveidīgus, kompleksus, personiski nozīmīgus uzdevumus,

kas dod iespēju veidot patiesu izpratni, savstarpēji saistīt mācību procesā apgūto, rosina izvēlēties piemērotākos problēmu risināšanas paņēmienus; nodrošina atbilstošu atbalstu un regulāru atgriezenisko saiti mācību laikā; rosina skolēnus reflektēt par savu mācīšanos un domāšanu.” Vēlam veiksmi skolēniem sasniegt labus rezultātus un tiekties uz nospraustajiem mērķiem!

Avots – skola2030.lv

Anda Brauna

MISTERS X

Pēc garās, siltās vasaras esmu atgriezies un gatavs pirmajam Mister X rakstam. Oktobris jau ir pusē, skolēni nepacietīgi gaida rudens brīvlaiku. Par šo tēmu jau esmu rakstījis iepriekš, par to jau runā gadu gadiem – jauniešu atpūtas telpa. Kā jau saprotat, ja par to raksta un runā atkal, tad nekas gluži arī nav mainījies, tādas telpas skolā joprojām nav. Kāpēc šāda telpa vai vismaz vieta vispār ir vajadzīga? Bieži skolā gadās laiks, kad nepieciešama kāda vieta vai stūrītis, lai klusumā atkārtotu mājasdarbus vai pusdienās aizietu paēst. Aptaujājot vairākus mūsu skolas skolēnus, var secināt, ka liela daļa neiet ēst uz kafejnīcu, bet ņem pusdienas no mājām. Kāda skolniece saka: „Es jau esmu sapratusi un samierinājusies, ka es pabeigšu vidusskolu, un tā arī šāda vieta netiks ierīkota, zinu, ka iepriekšējā divpadsmitā klase skolai uzdāvināja naudas summu priekš jauniešu telpas, kur tā palikusi?” Skolēni vairākus gadus saka, ka ar lielāko prieku palīdzētu telpu sakārtot un pat ziedot mēbeles, manuprāt, dažiem ir uzskats, ka par to parunās un pāries. Reiz pastaigājos pa skolas gaitenīem un redzēju, kā skolēni ēd pusdienas uz palodzes, kura atrodas blakus tualetei – cik jauki! Aptaujātie skolēni ir pateicīgi, ka lielākajai daļai skolotāju nav

nekas pret, ja skolēni pusdienu klasē, taču pēc tam ir grūti koncentrēties telpā, kurā smaržo pēc ēdiena. Ja nevar iedot tieši to telpu, varbūt var vismaz patrepē novietot ērtākas mēbeles, lai tur būtu patīkamāk atrasties. Gadu gadiem jau par šo tiek runāts, un nekas nemainās. Varētu jau teikt, ka jaunieši tikai runā, bet neko nedara, taču bez skolas vadības atļaujas neko iesākt nevar. Cerams, ka kaut kad šāda telpa tiks izveidota, jo vairākās skolās tāda jau ir. Ceru, ka jaunieši nebeigs par to runāt un to panāks.

Jūsu cienījamais, atklātais Mr. X.

IEDVESMOJOŠA INTERVIJA AR ABSOLVENTI JANU BORISOVU

Ar ko Jūs nodarbojāties pēc Priekules vidusskolas beigšanas? Kā Jūs nonācāt līdz tam, kas Jūs esat šodien?

Pēc macībam Priekules pamatskolā es aizgāju macīties uz Rīgu, kur arī pabeidzu vidusskolu, tad iestājos Latvijas Universitatē un vēlāk maģistra grādu ieguvu vienā no Itālijas Universitātem. Šobrīd strādāju Londonas avīzē Financial Times, atbildu par avīzes publiko attiecību un mārketinga stratēģiju. Šodien, atskatoties uz to laiku, es vienmēr saku visiem, kas gauzās par to, ka dzīvojot laukos, tev ir limitētas iespējas kaut ko sasniegt: Nav nekādas nozīmes no kurienes Tu nāc, ir nozīme tikai tam, kas tu esi un kādi ir tavi merķi. Esmu novērojusi, ka lielākās robežas dzīve mēs uzliekam sev paši, patstāvīgi pārliecinot paši sevi, ka mums kaut kas nav lemts. Pie mums vispar ir ļoti populāri spriest “nav lemts”, “ko tad es tur”, “ai nu labāk es ne” kategorijas, kas, manuprāt, ir vienkārši sava slinkuma attaisnojums. Ja man jāatbild uz jautājumu, kā es atnācu līdz tam, kas esmu šodien, es laikam vienkārši liktu uzsvāru uz vārdu “iet”.

Nezinu vai tas joprojām tas tur atrodas, bet kad macijos skolā, pie vecajām dzirnavām Priekulē bija akmeņi kalts uzraksts “Progress ir dzīves likums” man šķiet to tagad ir aizbetonējuši, bet man kaut kā viņš ir palicis atmiņā. Progress sākas ar mums pašiem ***Ja tagad atgrieztos skolas solā, kāda būtu 12.klases skolniece Jana?***

Es laikam mazāk uztrauktos par sīkumiem, skolas laikā no vienas puses biju diezgan parliecināta par sevi, bet man bija arī daudz kompleksu un daudz enerģijas aizgāja cenšoties atbilst kaut kadiem daļēji pašizdomātiem, daļēji, laikam sabiedrības uzspiestiem, standartiem. Varbut man gribētos, lai 12. klasē es labāk apzinātos, ka dažas iespējas dzīvē neatnāk divreiz. ***Jūs brālīs arī mācās Pvsķ. Vai jūtat atšķirību mācību procesā, vērtēšanā?***

Kopš es mācijos vidusskolā ir pagājuši 17 gadi, par šo laiku, mūsu dzīve ir radikāli mainījusies. Tehnoloģiju ienākušas ar tādu ātrumu, kā nekad agrāk, mēs varam atļauties strādāt jebkurā pasaules kompānijā, fiziski atrodoties tajā pašā Priekulē, iepazīties ar cilvēkiem no valstīm, par kurām agrāk pat nezinājām, iespējas ir neierobežotas, bet izglītības sistemā diemžēl ne tik daudz kas ir mainījies. Un nedomāju, ka tā ir Priekules vidusskolas problēma, tā ir globāla problēma, varbūt vienkārši Latvijā to asāk jūtu, jo tā ir vieta, kur esmu dzimusi. Pasaule mainās un izglītības sistēma, manuprāt, tai netiek līdzī. Šobrīd ļoti liels uzsvārs tiek likts uz vērtēšanu, atzīmēm, taču pēc savas un citu pieredzes bieži redzu, ka nebūt ne vienmēr teicami nīki dzīvē kaut ko sasniedz. Es nekādā gadījumā neaicinu nevienu nepievērst uzmanību sekmēm, tie ir sava veida spēles noteikumi, kurus jāpieņem, taču labas atzīmes, ne vienmēr ir veiksmes faktors. Vēl svarīgs ir atvērts redzēskols, neatlaidība. Es vienmēr saku savam brālim, ka, ja mani nelaiž iekša pa durvīm, es ielīdīšu pa logu (viņš gan ne īpaši manis teiktajam seko). Neatlaidība un kreativitāte ir ļoti svarīgas un pasaulē, kurā dzīvojam šodien, tādas īpašības kā vienkārša prašana uzturēt sarunu ar otru cilvēku, atrast kopīgu valodu, kritiska domāšana, ir izzudošas,

tāpēc arī kļūst aizvien vērtīgākas. Lasiet, interesējaties, kas notiek pasaulē, paplašiniet savu re-
 dezelo, iepazīstieties ar jau-
 niem cilvēkiem, pieņemiet citādo.
 Protams, ir arī vērtības, kuras ne-
 mainās, un kurām, manuprāt, jābūt
 jebkuras izglītības sistēmas pamatā,
 piemēram, tolerance (lai gan pie
 mums diemžēl šis vārds ir kļuvis
 teju vai lamuvārds). Bet spēja cienīt
 un pieņemt citādo ir ļoti svarīga un
 atrodas progresa pašā saknē. Katram
 ir tiesības uz savu uzskatu, viedokli,
 reliģisko pārliecību vai tās neesamī-
 bu. Taču ļoti svarīgas ir arī robežas un
 to apzināšanās, un tas ir kaut kas, ko
 skola var palīdzēt, ja šo vērtību nav
 ģimenē. Viss pārējais ir tikai process.
Kas jums pietrūkst no skolas gadiem?
 Ja man jābūt pavisam godīgai, nekā
 īpaši nepietrūkst, nu varbūt kaut
 kādas bezrūpības, bet es nemēd-
 zu dzīvot pagātnē un citiem neie-
 saku. Neesmu viena no tiem, kas
 dzīvo ilūzijā, piemēram, kad es
 gāju skolā zāle bija zaļāka, cilvē-
 ki bija labāki un iespēju bija vairāk.
**Kas ir Jūsu spilgtākais notikums,
 mācoties Priekules vidusskolā?**
 Man laikam nav viena tādā īpaša no-
 tikuma, ko izcelt, bet pamtskolā man
 bija labi skolotāji, kuri ielika labus pa-
 matus un joprojām atceros ar siltumu.
**Atceroties savus skolas gadus, ko Jūs varētu
 novēlēt nākamajiem Pvs sk absolventiem?**
 Ticiet sev, viss ir jūsu rokās. Ir viens
 citāts, ko bieži pieraksta Darvinam,
 lai gan neesmu droša par autoru. Tas
 skan "Ne tā suga izdzīvo, kas ir fiziski
 stiprākā, nedz arī tā, kas ir pati inteli-
 gentākā, bet gan tā, kas vislabāk spēj
 pielāgoties" (originals: It is not the
 strongest of the species that survives,
 nor the most intelligent that survives.
 It is the one that is most adaptable to
 change). Macēt pielāgoties jaunai re-
 alitātei, piecelties nokrītot un turpināt
 ceļu, tikt galā ar stresu, būt ka zivs
 ūdenī jebkurā vidē un situācijā - šis
 ir ļoti svarīgas īpašības, attīstiet tās
 sevī. Un nekad nevainojiet nevienu

savās neveiksmēs, skolotā-
 ji, vecāki vai valsts neko jums
 nav parādā. Viss ir atkarīgs ti-
 kai no mums pašiem jeb no tā,
 kā mēs uz lietām skatāmies.
 Padeidziet teikumus!
 Pēc 10 gadiem es...diemžēl būšu
 par 10 gadiem vecāka.
 Tagad es vēlētos...siltu laiku.
 Man pietrūkst...laika, ar gadiem
 tā kļūst aizvien mazāk.

Liels paldies Janai par šo
 ļoti motivējošo interviju!

Intervēja Elizabete Lendele

Skolotājs, konsultants:

Zaiga Strelēviča

Koresponenti:

Anda Brauna

Elizabete Lendele

Gustavs Einis

Ērika Anīte

Linda Jaškus

Ieva Bērziņa

Elīna Putniņa

Marta Roga

Datorgrafika:

Raivo Dirnēns

